

Skærmene. Det er, som den ærede Minister udbillede i Sjør, ubilligt, og der er ingen Tvivl om, at man bør — og jeg tror ogsaa, at den ærede Minister er villig dertil — komme til et Arrangement, hvorigjennem det gøres muligt at give de Menesker den Erstatning, de have Krav paa. Nu veed jeg godt, at der er den Vanskelighed, at den ærede Minister ikke anser sig for berettiget til her at anvende den almindelige Expropriationslov — og det tror jeg heller ikke, at han er — og frygter for, at man ikke kan komme til en rimelig privat Overenskomst, idet de Vedkommende altid ville være tilbøielige til at burdere Staden højere, medens Jernbanebestyrelsen naturligvis vil burdere den lavere, end den er; men der er dog her, forekommer det mig, den Udvei, som har været anvendt med Hensyn til Udvidelsen af bestaaende Jernbaneanlæg eller Stationer, nemlig at Ministeren efter Forstaaelse med Folkethinget kan indlede disse Forhandlinger, idet han da kan stole paa, at, naar Fordringerne ere ublu eller ubillige, og man ikke kommer til et rimeligt Resultat, vil Rigsdagen være villig til at give Ministeren fornøden Bemyndigelse ved Lov til at foretage Expropriation. Skulde Sagen kunne løses paa anden Maade, er det imidlertid ikke Udvalgets Hensigt at foreskrive en bestemt Retning; men at der bør gøres Noget i saa Henseende, tror jeg, at den ærede Minister vil indvømme, og Sagen er fremdraget her fra Udvalgets Side for at opfordre den ærede Minister til ikke at lade den falde bort.

Jeg skal her endnu omtale et Spørgsmaal, som er omtalt i Betænkningen ved Slutningen af § 19; det er en Feiltagelse, at det er kommet til at staa der, thi det hører ind under § 6. Det er, at der ved Samraad er forhandlet om Mlemperne ved mekaniske Spærbomme ved Jernbaneoverkørsler. Det er blevet trykt paa et feilt Sted i Betænkningen. Det, hvortil der sigtes, er de Mlemper, der følge af de mekaniske Spærbomme ved Jernbaneoverkørslerne, og som bestaa deri, at Spærdommen ofte lukkes, længe før Tøgene komme, og just aabnes længe efter, at de ere gaaede forbi, hvorigjennem der kan medføres usnøden Standsning af Tørdslen, og tillige, at det kan ske, at en saadan Spærbom kan falde i, medens en Vogn er inde paa Banelinien, og at der altsaa derved kan opstaa ligefrem Fare, og det saa meget mere, som disse mekaniske Spærbomme, der bevæges fra et Hus langt borte fra, undertiden ere anbragte saaledes, at det er umuligt fra Vagterhuset at se dem, altsaa ogsaa, om der er Noget inde paa Banelinien

eller lige foran, i det Dieblif, de lukkes. Saa er der af det Afsnit, som den ærede Formand satte under Forhandling, saavidt jeg veed, ikke Mere tilbage. Jeg har forstaaet, at kun Afsnittet vedrørende § 6 er til Forhandling. (Formanden [Høgsbro]: Ja). Saa slutter jeg hermed.

Scharling: Overfor den ærede Ordfører maa jeg tillade mig at gjøre en kort Bemærkning. Den ærede Ordfører berørte Telegramtaxterne og udtalte da paa Flertallets Vegne sin Tilslutning til Tanken om en Forandring af Telegramtaxterne, som kunde vænne Publikum til en større Økonomi med Hensyn til Brugen af Ord, men uden at der derved skulde tilsigtes nogen egentlig Stigen af Telegramindtægterne. Jeg skal kun minde om, hvad jeg alt udtalte i forrige Samling, at Mindretallet staa paa et lidt andet Standpunkt. Vi slutte os til Betragtningen om det Ønskelige i en Forandring af Telegramtaxten i den af Ordføreren berørte Retning, men vi mene, at der tillige burde tages Hensyn til saa vidt muligt at staffe en noget større Indtægt af Telegrafvæsenet. Dets Understud har været stadigt og stærkt stigende i de senere Aar, saa at det nu er kommet op over 200,000 Kr., og dette Understud mere end opsluger Postvæsenets Overstud. Det forekommer os hensigtsmæssigt og rigtigt, om man stræbte hen til saa vidt muligt at formindske dette Understud noget, og vi ønske samtidig, at der maatte kunne bydes Telegrafvæsenets Funktionærer, særlig Telegrafbudene, noget gunstigere Vilkaar, end der for Tiden er budt dem. Men vi indse ikke, hvorledes dette skal kunne lade sig gjøre, naar Telegrafvæsenet staa med et saa bethdeligt Understud, som nu er Tilfældet. Vor Stilling er derfor den, at vi ville betragte det som en Fordel og ikke som en Mangel ved en Telegramtaxt, om den tillige sigtede paa at staffe Telegrafvæsenet noget større Indtægt. Om en saadan Forøgelse, at Understudet kan bringes til at forsvinde, er der efter vor Mening ikke Tale.

Den ærede Ordfører berørte Ribebanen, det eneste Punkt, med Hensyn til hvilket der er stillet et Ændringsforslag af et Mindretal for det foreliggende Afsnits Vedkommende. Jeg skal kun med Hensyn til Spørgsmaalet om denne Bane minde om, at Forholdet jo her er noget etendommeligt, derved at der har været Tale om Tilnyttning til et Nabolands Baner, en ny Bane anlagt af et Naboland, som vilde komme til at staa som en Stump uden Tilslutning med vore Baner, naar ikke denne Bane havde været an-